

af kommunale Valg er ret almindelig, efter at de almindelige Valg har fundet Sted, paa nogen Maade se noget Forsvar for den af den højtærede Indenrigsminister her fulgte Fremgangsmaade.

Det her foreliggende Spørgsmaal har jo nøje Tilknytning til Valglovens § 22 1ste Stykke, saaledes som det er blevet nævnt baade af den ærede Ordfører for Forespørgerne (Christmas Møller) og af den højtærede Indenrigsminister. I dette Stykke er der, som nævnt, angivet visse Tilfælde, i hvilke Kassation af en Stemmeseddel kan finde Sted, og blandt dem siges det under 3: „naar der paa Stemmeseddelen findes skrevet, tegnet eller paa anden Maade anbragt noget, hvorved det findes forsætlig tilkendegivet, hvem den stemmende er, eller der overhovedet ved en Behandling ud over den af Stemmeafgivningen følgende findes forsætligt af Vælgeren at være givet Stemmeseddelen et Særpræg“, saa vil Stemmeseddelen være at kassere.

Nu er der selvsagt i Forbindelse med de to Stemmesedler, som Talen her er om, ikke Tale om, at der forsætlig derigennem skulde være søgt tilkendegivet, hvem den stemmende er. Men derimod kan der vel være Tale om, at der gennem denne Afstemningsform er blevet givet Stemmeseddelen et Særpræg, og det er derover, der maa skønnes — det er alene det Skøn, som den højtærede Minister i det foreliggende Tilfælde er kaldet til at udøve. I al Almindelighed mener jeg, at det med den nye Valgmaade, som gennemførtes ved den kommunale Valglov af 1924, maa slaas fast som en almindelig Grundsætning, at Stemmesedler bør ikke være kassable, selv om der er kludret i Forsøget paa at foretage en personlig Afstemning, naar det af Stemmeseddelen ganske klart og tydeligt fremgaar, paa hvilken Liste Vælgeren har villet stemme. Derfor forstaar jeg meget godt, at det Spørgsmaal kan opstaa, om ikke de to Stemmesedler, som Talen her er om, burde godkendes. Der er jo ikke nogen Tvivl om, at de vedkommende Vælgere ved deres Afstemning har tilkendegivet, hvilken Liste de har ønsket at støtte. Tilbage bliver da, om der kan være Tale om, at den særlige Form for Afstemning, som vedkommende har valgt, har givet Stemmeseddelen et saadant Særpræg, at den bliver kassabel.

I og for sig mener jeg jo, at man ved Behandling af Stemmesedler bør tendere hen imod Godkendelse overalt, hvor Kassation ikke foreligger som en aabenbar Nødvendighed. Et saadant Ræsonnement vilde efter min Opfattelse føre til, at man god-

kendte begge disse Stemmesedler. Men ligger Forholdet nu saaledes, som den højtærede Minister mener — og jeg vil ikke bestride en vis Berettigelse for Ministeren til at nære en saadan Mening —, at man gennem en saadan Paategning eller saadan Paaklistring kan give Stemmeseddelen et Særpræg, som gør det muligt at kontrolere den vedkommendes Afstemning, ja, saa kommer vi ind paa den Betragtning af Særpræg, som maa føre til Kassation. Men under alle Omstændigheder — og det er jo Hovedsagen i dette —, mener jeg, at til de to Stemmesedler, Talen her er om, maa der knytte sig ganske den samme Betænknelighed, naar Spørgsmaalet er om Godkendelse, og derfor vilde selvfølgelig det naturlige være, at de behandlede paa samme Vis, godkendtes begge eller, som den højtærede Minister mener, kasseredes begge. Til at begynde med var der jo kun Tale om 1 Stemmeseddel, en Stemmeseddel, som af et konservativt Byrådsmedlem og Valgbestyrelsesmedlem ved den foreløbige Gennemgang paa Valgaftenen kasseredes, men som ved den endelige Opgørelse af Valget paa ny blev fremdraget af den vedkommende og ved denne Lejlighed godkendt. Nu ved jo den højtærede Minister, og alle ærede Medlemmer af dette høje Ting, at den foreløbige Opgørelse kun har til Formaal hurtigst muligt at skaffe et nogenlunde paalideligt Overblik over Valgets Resultat, medens det bestemmende er den endelige Opgørelse, der finder Sted Dagen efter, og derfor er det klart og givet, at det vedkommende Medlem af Valgbestyrelsen har haft god Ret til at ændre sin Opfattelse af denne Stemmeseddels Værdi, og at den Opfattelse, han har gjort til sin ved den endelige Opgørelse, er den, der for hans Vedkommende staar ved Magt.

Men allerede her forekommer det mig, at den højtærede Minister har indtaget en saare uheldig Stilling. Den højtærede Minister blev straks efter Valget i Forbindelse med Debatten om denne tvivlsomme Stemmeseddel interviewet, og den højtærede Minister giver Intervieweren den Oplysning, at han har henstillet hele Sagen, Behandlingen af denne Valgklage, til det gamle Byråds Afgørelse — og det er jo fuldkommen korrekt —, og derefter tilføjer den højtærede Minister, at naar Kommunalbestyrelsens Afgørelse er truffet, vil en eventuel Klage over denne Afgørelse være at tilstille Ministeren som Appellinstansen i denne Sag, og først til den Tid er det Ministerens Sag at tage endelig Stilling til Problemet. Saa længe og saa langt er den højtærede Minister korrekt, men derefter bliver han efter min Op-